

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היוני

קידושין דף ס"ד למסקנא

דף ס"ד ע"א

א. האומר קדשתי את בתי, או שאמר קדשתיה וגרשתיה כשהיא קטנה, והרי היא קטנה, נאמן. שהתורה האמינה לאב לאסור את בתו, שנאמר 'את בתי נתתי לאיש הזה', לאיש אסרה הזה התירה. אמר קדשתיה וגרשתיה כשהיא קטנה והרי היא גדולה, אינו נאמן.

ב. אמר שנשבית ופדיתיה, בין שהיא קטנה בין שהיא גדולה אינו נאמן לפוסלה מכהונה, שלא האמינה לו תורה אלא בנישואין.

ג. אדם שלא היה מוחזק באחים ולא בבנים, ואמר בשעת מיתתו יש לי בנים, נאמן, שהרי אשתו עומדת בחזקת שאינה זקוקה ליבם, והוא מעמיד אותה על חזקתה ומוסיף טעם שאינה זקוקה ליבם גם משום שיש לו בנים. (ואם יאמר אחד לאחר מיתתו אחיו אני, לא יוכל לאוסרה). ואם אמר יש לי אחים, אינו נאמן להוציאה מהחזקה שאינה זקוקה ליבם, ולאוסרה.

ד. ואם היה מוחזק באחים ולא בבנים, ואמר בשעת קידושין יש לי בנים או אין לי אחים, ואין את זקוקה ליבם, נאמן, כי אם רצה לפוטרה מיבום, לא היה משקר, שיכול לומר לה אתן לך גט סמוך למיתתי.

ה. ואם בשעת מיתה חזר בו, ואמר אין לי בנים, או שיש לי אחים, ואת זקוקה ליבם. לרבי אינו נאמן לאוסרה, כי הנאמנות של 'מה לי לשקר' שהיה לו בשעת קידושין דומה לעדים, ועקרה את החזקה שהיתה זקוקה ליבם לגמרי. ולרבי נתן נאמן גם לאסור, שנאמנות של מה לי לשקר שוה לחזקה, וחזקה אינה עוקרת את חזקתה הראשונה לגמרי, ומשום כך יכול לחזור בשעת מיתה ולומר שהיא זקוקה ליבם.

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

דף ס"ד ע"ב

א. המקדש את בתו סתם, אין הבוגרות בכלל, אבל קטנות בכלל. וגם אם עשאתו הבוגרת שליח לקדשה, אנו תולים שקידש את הקטנה שהיא מצוה המוטלת עליו. ולרבא, אם יש לו קטנה אחת היא מקודשת, אבל אם יש לו כמה קטנות אינן מקודשות, שהן קידושין שאין מסורים לביאה.

ב. מי שיש לו שתי כתי בנות משתי נשים, ואמר קידשתי את בתי הגדולה, לרבי מאיר כולן אסורות חוץ מקטנה שבקטנות. ולרבי יוסי כולן מותרות חוץ מגדולה שבגדולות, שאין אדם מזכיר שם גדולה על הספק. וכן אם אמר קדשתי את בתי הקטנה, לרבי מאיר כולן אסורות חוץ מגדולה שבגדולות, ולרבי יוסי כולן מותרות חוץ מקטנה שבקטנות.

ג. לשיטת אב"י לא אסר רבי מאיר כשאמר 'גדולה' רק את הכת הראשונה ואת הגדולה שבכת השניה, אבל אם יש אמצעית בכת שניה, מותרת. וכן כשאמר בתי הקטנה, האמצעית שבכת גדולה מותרת. וכן מי שאין לו אלא כת אחת, ואמר קידשתי את בתי הגדולה, כוונתו על הגדולה שבכולם, וכשאמר קטנה כוונתו על הקטנה שבכולם, שהאמצעית נקראת בשמה.

ד. הנודר עד הפסח, אסור עד שיגיע. אמר 'עד שיהא פסח', אסור עד שיצא.

ה. אמר 'עד פני פסח' לרבי מאיר אסור עד שיצא, ולרבי יוסי עד שיגיע. וטעמם: י"א שרבי מאיר לשיטתו שהאדם מכניס את עצמו לספק, וכל יום הוא פני לחבירו, ואפשר שכוונתו על האחרון. ולרבי יוסי אינו מכניס עצמו לספק, וכוונתו על פני של יום הראשון. וי"מ שנחלקו בלשון 'פני', אם פירושו קודם הפסח, או שפירושו עד שיעבור הפסח.

אומץ יקרי!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכתובת: 7600235@gmail.com
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il